

॥ चतुर्पती कृष्ण अवधुत पंथ ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥
॥ चतुर्पता अथर्वन् वेद उभा चाढीन पोटी । निजस्त्रप भूम्मा जागी करन सारी सृष्टी ॥

चतुर्पता अथर्वन् वेद ॥

॥ खंड ०२ ॥
॥ चतुर्पती ॥

॥ निरंजन ज्यान च्या ओव्या ॥

शब्दार्थ, चरणार्थ निरसन स्पष्टीकरन सह

॥ चतुर्पती कृष्ण अवधुत पंथ ॥
चतुर्पता
अथर्वन् वेद
॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥

www.chaturpata-atharvan-ved.com

B: Blank Page270

॥ खंड ०२ ॥

॥ ओवी नं. ०९ ॥

ओवी महात्म :- मांड वसलेल्या पहील्या दिवशी, हमखास म्हणण्यात येणारी..
देवमनजी यांनी शब्दवधू करून गायलेली

॥ निरसनसह मुळावरची ओवी ॥

॥ सहा नर सचला साचा ॥

॥ सहा नर, सचला साचा । या शनीचराच्या/सम्मेश्वराच्या पुंजनी ।
ज्योत होती, पाताळी-भुवनी । सोयम्/स्वयंम् रूपी ॥ घृ ॥

॥ पाताळाची ज्योत, श्री आकाशाला गेली । हे अल्लाद वस्तु झाली
दर्शना नाही आली । अकारातं ॥

॥ श्री आकाशाला मानं । कर/च्या तयाचे दर्शनं ।
सुने आहे, अवघे देह । ज्योती बिनं ॥

॥ सुने आहे, अवघे देहे । साचात उरलं कायं ?
सहा जोग, करतीन पत्ता । सोस नोक्यं ॥ ०४ ॥

॥ साचा सचवला, निर्गुण । त्यापासुन, अवघे जन ।
जन सांगत, असे व्यान । अवघं हिनं ॥

॥ हिनं आहे, व्यान ध्यान । जप तप अनुष्ठान ।
सुखःसोहके, झाले हिनं । सोस भुलब्यानं ॥

॥ साधु हे सन्याशी । पाताळी पाहतीन अवघे जन ।
सुखः सोहण झाला हीनं । सोस भुलब्यानं ॥ ..जळगाव वांड

॥ शत/पत सोहके, करतीन जन । जन भुलले पाखंडात ।
जन भुलले, पाखंडातं । काही नाही उमजत ॥

॥ मुळ यवग, पहाव शोधुन । भले पंडीत, तुम्ही चातुर ।
कसे भुलले, सोसाचे घर । नाही खबर ॥ ०९ ॥

॥ आदी पुरुष, आदीरूप । याहीची उभी राहली ज्योत ।
साच्यात भरला सोस । झाले/आले कपट ॥

॥ भुल पाडुन/सोस लावुन, लावली धुनी । तिरलोकी, तिरभवनी ,
खाली पाणी, वर पाणी । यामध्ये पेटला अऱ्ण,
झाली धुळधानी ॥

॥ अन्न-अऱ्ण, पवन-पाणी । आकाश पाताळ धरणी ।
सहा नर, सचला साचा । उभा दर्शनी ॥ १२ ॥

भजने :-

॥ अन्न-अऱ्ण, आकाश-धरणी, पाणी पोहन । देहीला, तारू आहे, हे सहा जन ॥

॥ अन्न-अऱ्ण, आकाश-धरणी, पाणी पोहन । या देहीत, तारू उभा, निरंजन ॥

॥ साचा सचला तुम्हा हात । कृष्ण महाराज प्रकटले जगात ॥

॥ साचा सचला, तुम्हा हात । याहो महाराजा, सोयंम् दयाहो भेट ॥

॥ साचा सचला, तुम्हा हात । याहो महाराजा, दया बाळाला व्यान ॥

॥ बाळ अडाणी अव्यान । शिकव महाराजा, या बाळाला व्यान ॥

॥ बसली भजनाची मांड । याहो महाराजा, उभे राहा हो येथ ॥

॥ पक्की बसली, हो मांड । दयाहो महाराजा, आम्हा गिण्यानाचा सांड ॥

॥ चतुर्पती गिण्यान, दया देवा । अंतरी लावा हो देवा, व्यानाचा दिवा ॥

॥ चतुर्पती गिण्यान, दया देवा । तुमच्या चरणा वर माझा माथा ॥

॥ चतुर्पती गिण्यान, दया हरी । आमचा माथा हो तुमच्या, चरणा वरी ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥

॥ मुळावरची ओवी ॥
॥ निरसनसह सहा नर सचला साचा ॥
 :- निरसन/स्पष्टीकरन :-

॥ सहा नर सचला साचा, या शनीचराच्या/सम्मेश्वराच्या पुंजनी ।
 ज्योति होती पाताळी-भुवनी, सोयम् रूपी ॥ ०९ ॥

सहा नर सचला साचा...

जेव्हा दोन्ही विंदुचा, म्हणजेच पुरुष-विजरूपी शिव आणी स्त्री-वीजरूपी शक्ती हे दोन विंदु एक झाले, तेव्हा त्या संगमाव्यारे तो आत्मपुरुष आत्मा सम्मावला. आणी मायेच्या जिवनकळा ज्योतीच्या साहयाने, मायेच्या उदरी या देहीची रंचना झाली.

या देह रंचनेत, त्या आत्मपुरुषाच्या म्हणजेच आत्म्याच्या चैतन्यमय प्रकाशात, आत्माची छाया पडून त्याचा प्राण निर्माण झाला. जशी देहीची छाया या सर्वसाधारण प्रकाशात पडत असते, तशीच या आत्मपुरुषाची छाया त्याच्या चैतन्यप्रकाशात प्राण स्वरूपात पडत असते. आत्म्याची छाया म्हणजे हा प्राण होय. या प्राणापासुन पृथ्वी, आप, तेज, वायु, आकाश आणी अन्न या निराकार सुक्ष्म तत्वांत चेतन तत्व अवतरण/सम्मावुन, या सहा नरांचा सगुण-निगुर्ण साचा प्रथम बनला.

खंड०३/०७ देहेवर्णनाची ओवीतील चरणांचा आधार घेवुन, या देहीत सहा नरां ने काय काय उभे केले याचे व्यान घेवु या ।

१. पहीला नर पृथ्वीतत्व ।

॥ नाडी-हस्ती, त्वचा-मांस । आणीक आहे केस

हे पंचगुण चांगले पाहयं । पृथ्वी तत्वाचे होय ॥खंड ०३-०६॥

पहीले पृथ्वीतत्व । या पांडवाने अन्नरूपी द्वौपदीचा संग करून या देहीत १. नाडी २. हस्ती ३. त्वचा ४. मौस ५. केस, या रूपात आपले पंचगुण व पंचविषय घेवुन हा नर या देहीत अवतरला.

२. दुसरा नर आपतत्व/जलतत्व ।

॥ लाळ-मुत्र, स्वेत-रेत । आणीक आहे रुधीर

हे पंचगुण चांगले पाहयं । आप तत्वाचे होय ॥खंड ०३-०६॥

दुसरे आपतत्व/जलतत्व । या पांडवाने अन्नरूपी द्वौपदीचा संग करून या देहीत, १. लाळ २. मुत्र ३. स्वेत /घाम ४. रेत/विर्य ५. रुधीर/रक्त, या रूपात आपले पंचगुण व पंचविषय घेवुन हा नर या देहीत अवतरला..

३. तिसरा नर तेजतत्व/अर्घनीतत्व ।

॥ सुधा-तृष्णा, निद्रा-आळस कांती । हे आहे तेजाचे वंश ।

हे पंचगुण चांगले पाहयं । तेज तत्वाचे होय ॥खंड ०३-०६॥

तिसरे तेजतत्व/अर्घनीतत्व । या पांडवाने अन्नरूपी द्वौपदीचा संग करून या देहीत १. सुधा/भुक २. तृष्णा/तहान ३. निद्रा/झोप ४. आळस ५. कांती/देहीचा तेजोमय आरा, या रूपात आपले पंचगुण व पंचविषय घेवुन हा नर या देहीत अवतरून साकारला.

४. चौथा नर वायुतत्व ।

॥ चलन-वलन, आकुंचन-प्रसरण । आणीक आहे निरोधन ।

हे पंचगुण चांगले पाहयं । वायु तत्वाचे होय ॥खंड ०३-०६॥

चौथे वायुतत्त्व । या पांडवाने अन्नरूपी द्रौपदीचा संग करून या देहीत १. चलन २. वलन ३. आकुंचन ४. प्रसरण ५. निरोधन, या रूपात आपले पंचगुण व पंचविषय घेवुन या देहीत अवतरून साकारले.

५. पाचवा नर आकाशतत्त्व ।

॥ कोध-लज्जा, व्देष-मोह भय, आहे आकाशाचा वंश ।

हे पंचगुण चांगले पाह्यां । आकाश तत्वाचे होय ॥खंड ०३-०६॥

पाचवे आकाशतत्त्व । या पांडवाने अन्नरूपी द्रौपदीचा संग करून, या देहीत १. कोध २. लज्जा ३. व्देष ४. मोह ५. भय, या रूपात आपले पंचगुण व पंचविषय घेवुन या देहीत अवतरून साकारले.

या पंचभुतात्मक पाचही पांडवानी, अन्नतत्त्वरूपी द्रौपदिशी एका एका निश्चित समयाला साधुन जोडी केली. आणी त्यांच्या या मिलनातुन जडतत्त्वे उत्पन्न होवु लागलेत. ते असे...

जसे प्राणरूप अन्न-अठनी या जोडीने आपल्या तत्वांच्या संगाने, अठनी व्दारे या अन्नाचे पचन केलेत. या रती-कियेत या अन्नाने सुक्ष्म अती सुक्ष्म रूप घेत, या पंचतत्त्वीय देहीला पोषक असे अनेक रसतत्त्वे ला जन्मा घातले.

तसेच याच अठनी-अन्न च्या जोडीव्दारे, अन्नाच्या रसाला सुक्ष्म अती सुक्ष्म अवरस्थेत नेवुन, या देहीला पुढेच कारण असलेले १. विर्य, २. तप, ३. मंत्र वोली, ४. कर्म, ५. लोक, आणी या लोकांत ६. नाम ईत्यादी ची सोय लावुन ठेवलेली आहे.

अन्नाच्या अंशाने चंद्र तर तेजाच्या अंशाने सुर्य, या देहीत प्रकटले आहे. या प्रकटलेल्या जडतत्त्वे व्दारे देहीच्या पेशी आकाश लागल्या. पेशीपासुन अवयव आकाश लागलेत. वेगवेगळ्या अवयवांपासुन देही साकार झाली. अन्नाव्दारे निर्मित शुक/विर्य व शोनित यांच्या संगमाने योनी तयार झाली ती अशी :

॥ पुरुषाचा भाग अधिक । पुत्र असे दक्षिण कुशीत ।

स्त्री चा भाग अधिक । पुत्री असे वाम कुशीत ॥

॥ स्त्री-पुरुषाचा भाग अधिक । मध्य भागी आहे नपुंसक ।

हा रेत विस्तार महादेवाचा । मानव जन्म पहा कोण्या रितीचा ॥

...०३/०७:-देह वर्णणाची ओवीतील चरणे.

पुरुषलिंग:- पुरुष-विजतत्त्वांचा भाग दक्षीण कुशीत अधिक झाल्यास, पुरुषलींग असलेला पुत्रा ची दक्षिण कुशीत रंचना झाली.

स्त्रीयोनी:- तर स्त्री-विजतत्त्वांचा भाग वाम कुशीत अधिक झाल्यास, स्त्रीयोनी असलेली पुत्री ची वाम कुशीत रंचना केली गेली.

नपुंसक:- आणी याच्या व्यतीरीक्त, पुरुषविजतत्त्व व स्त्री-विजतत्त्वे यांचा समसमान भाग मध्यभागी अधिक संचीत झाल्याने, मध्यभागी नपुंसंकाची रंचना केली गेली.

अन्नाव्दारे झालेले हे सर्व कार्य, या आत्मपुरुषाने आपल्या चैतन्यप्रकाशात प्रथम श्रद्धामय सिद्धार्थ निर्माण करून, स्वतः अक्त्यारी राहुन करवुन घेतलेले आहेत.

अशया रितीने, या आत्मपुरुषाने आपल्या चैतन्यप्रकाशात पडलेल्या त्याच्या छायाक्वारे निर्मित झालेल्या प्राण व्वारे आधी श्रद्धामय सिदार्झ प्रकटली. आणी मग या सिदार्झच्या देवानं..

१. आकाश २. वायु ३. तेज ४. आप ५. पृथ्वी/धरणी ६. अन्न
या सहा नरात चेतनतत्त्व ओतुन, पुढेच कारण असलेले...
८. इद्रिये ९. मन १०. मती ११. विर्य १२. तप १३. मंत्रबोली १४. कर्म
१५. लोक आणी या लोकात १६. नामरूप ..

असे एकुन सोळा कला आपल्या प्राणाच्या निर्माण केल्या.

या देहीत, तो सिदार्झचा देव या कलाकलाने समावीष्ट होवुन, या देहीत निराकार निराधार निर्गुण चैतन्य ज्योतिर्मय रूपात उभा झाला.

ज्याच्या ठिकाणी या सोळा कलांचा प्रार्दुभाव आहे, असा तो निराकारी निराधारी निर्गुण चैत्यन्यज्योतीर्मय आत्मपुरुष हा दुसरा तिसरा कोणी नसुन, त्या निराकार निराधार आदीपुरुष धन्याचा तेजोगुणी अंश असलेला आत्मा होय.

निराकार निराधार चतुर्पती आदीपुरुष धनी आपल्या तेजोगुणी अंश असलेल्या आत्मा व्वारे, या देहीचा आत्मपुरुष बनुन या देहीत उभा झालेला आहे. हाच तो सोळा कला-कलात वसलेला षोडसकला आदीपुरुष होय असे अध्यात्म सांगी करते. याचमुळे हा धनी आपल्या विशिष्ट चैतन्याच्या अधिष्ठानाक्वारे, कला-कला रूपाने देहीत भासमान होत राहतो/उभा असतो.

कला-कलात, निराकार चैत्यन्य ज्यातिर्मय स्वरूपात या देहीचा मुळस्तंभ बनुन तो धनी उभा आहे. याच निराकार निराधार चैत्यन्यमय निर्गुण मुळस्तंभाच्या आधारावर हे देह-देउळ उभे झाले आहे.

तो धनी एकला । तो एकलाच एकाच चैत्यन्य तत्वाचा अखंड अनुभव देत, मुळस्तंभ बनुन या देहीला आधार देत निराधारी उभा आहे. या निराधारी च्या आधारा वर, राज ऐसे थोर देहीच देउळ त्यानेच तयार केले आहे. त्यानेच ही कारणीरी करून देहेदेउळ उभारले आहे. तोच या देहेदेवळाची महीमा वाढवत आहे.

धन्य तो काराणीर धनी । या धन्याच्या धन्य काराणीरीने तीन ताळ, २१ स्वर्ग, १४ भुवन तिरभवन ..ईत्यादी, अनेक रंचनासह अनेक शक्तीयो-सिद्धीयोऱ्याची येथे ठेवण ठेवले आहेत.

तसेच या देहे देउळावर चंद्र-सुर्य, हिरे माणीक लाल लावुन, आपल्या चैतन्यप्रकाशाने या देहेदेउळाला चमकवत आहे. उजाळत आहे. या धन्यानं बहु हौशीसाठी रूपात आणुन हे देह देउळ तयार केले आहे. सहानर साचा व्वारे तयार केलेल्या देहेदेउळात, या देहीचा धनी स्वतः निराकार निराधार सोहंमरूपी चैत्यन्यमय ज्योत रूपात सोयांम नांदतो आहे.

या शनीचराच्या/सम्मेश्वरांच्या पुंजनी..

शनीचर :- शनी चा चर म्हणजे अनुशासक ची फिरस्ती, संचारन, फेरी, अनुशासक । **सम्मेश्वर :-** समशेर धारण करणा-या यवगाचा राजा. सम्मेश्वरा वृद्धलचे अधिक र्यान खंड०४/०८ ओवी ९९ सम्मेश्वरा च्या शब्दार्थातुन घ्यावे.

धनीदेवा । तु बनवलेल्या देह देवळात शनीदेव दर वारा वर्षानी फेरी मारत आहे. आणी या देहीला जित्या जन्माची चौ-यांशीचा अनुभव वाहत या देहदेवळास वज्ञाप्रमाणे मजबुत करत आहे. या शनीप्रमाणे धनीदेवा तुम्ही सुध्दा या देहीत शनीप्रमाणे संचरत देहदेवळाच्या जिर्ण झालेल्या पेशीरुपी विटा इकडुन मोडत, तिकडुन नवनव्या पेशीरुपी विटा लावणी-पेरणी करत शेती-शेती चा खेळ करत उभा आहे. देही जगवत आहेस. हे सम्मेश्वर ! तुच या देहीच्या हाती नामाची समशेर देणारा या देहीचा ख-या अर्थाने सम्मेश्वर आहे. तुमच्या पुंजनीच हा देह ठेवा. तुला आम्ही पुनःपुनश्चः विनिवितो की, या शनीचराच्या पुंजनीच या सहानर साचा देहीची उमर चौदावी कायम ठेवुन, सदोनित-अखंडीत-निरंतर करोडोच्या वरत आयुष्य देवुन ही देही मजबुत ठेवा हो । निरशुन्याच्या धन्या, सावंग्याच्या मालका । हा अखंड देहेजीव नांदव गा सारखा ।

तुमच्याच कृपेने या देहीत पाताळी उभी असलेली पाताळाची ज्योत, आता आकाशात उभी झाली आहे । या सप्तपाताळ सह १४ भवनी ही ज्योत सोहंम् रुपी उभी झाली आहे. ही ज्योत अशीच अखंडपणे तेवत ठेवावी ।

याच करीता ही आम्हा अन्जान लेकरांची अर्ज ।

ज्योत होती पाताळी-भुवनी, सोयम् रुपी...

ही नरदेही तीन लोकांत विभागली गेली आहे. ती अशी :

१. देहीची कम्वर आणी कमरेखालचा भाग यास पाताळ लोक म्हणतात.
२. तर कमरेवरचा भाग ते गळ्यापर्यंतच्या भागाला म्हणजेच धडाला मिर्तलोक असे म्हणतात.
३. तर मानेच्या वरच्या भागावर विराजमान असलेले मर्स्तका ला बम्हांड असे म्हणतात.
४. आणी चौथा चौताळ ।

जसे या बम्हांडावर उर्ध्व र्घर्णा आहे. आणी इतर सुप्त शक्तीयॉ व सिद्धीयॉ या अगोचर स्थानी वसलेल्या आहेत. तसेच या देहीच्या उर्ध्व र्घर्णात सुप्त शक्तीयॉ व सिद्धीयॉ वसलेल्या आहेत.

आणी या उर्ध्व र्घगालोकावरील अगोचर स्थानी, तो निरंजन उभा आहे. या चौताळी या निश्कलंकी निरंजनाचे राज आहे... असो. काया खंड०३ मधुन देहीचे अधिक व्यान घ्यावे.

मातेच्या देहीच्या पाताळ लोकी गर्भि विसावलेल्या नव्या देहीची जिवनकळा ज्योत ही नव्या देहीच्या मुल-आधार चकावर येवुन स्थिरावली. मायेच्या जीवनकळा ज्योतीने ही गर्भिदेहीत स्थिरावलेली ज्योत मायेच्या पाताळ लोकी उजेडु लागली.

मातेच्या उसनवार चैत्यन्यरुपी तेलाच्या साहयाने ही गर्भिदेहाची ज्योत तेवत राहली. मातेच्या उसनवार जीवनकळा ज्योतीला, गर्भि देहीची ज्योत मिळुन, गर्भि देहीची संपुर्ण रंचना झाली. नव्या गर्भि देहीच्या आधारचकाच्या स्थळी असलेल्या, कुर्म-वराह शेषाच्या माथ्यावर असलेल्या सप्तपाताळाच्या वर, साडे तिन वेटोके कुंडल घालुन त्या ठायी चैत्यन्याशक्ती बनुन या नव्या देहीत स्थिरावली.

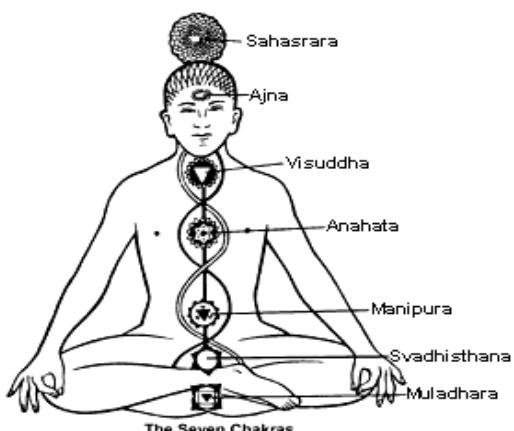
सातव्या महीन्याच गणीत । उभी जीवनकळा ज्योत.... ०३/०३:-पाळणा

या रंचनेत सातव्या महीन्याच्या गणीतात, तो निरंजन निगुर्ण निराधार उभा झाला. या सातव्या महीन्याच्या गणीतातच, या मुलाधार स्थीत शक्तीला त्या निर्गुणाने धक्का देवुन जेव्हा जागृत केली, तेव्हा ती वरवर सरकत स्वर्गलोकांपर्यंत तिन्ही लोकांत चैत्यन्य प्रकाश देत सळसळली. आणी निर्गुणाच्वारे आलेल्या चैत्यन्यप्रकाशाने, या निगुर्ण म्हणजे आत्मा च्या छाया च्वारे या नव्या देहीत प्राण निर्माण झाला. देही स्वयःपुर्ण प्राणमय झाली.

ज्याप्रमाणे ही स्वयःपुर्ण ज्योत प्रथम नव्या देहीच्या पाताळी सोहंम रूपात उभी झाली होती । तद्दन्तर ती या देहीच्या आकाशाला गेली, त्याचप्रमाणे योगी सुधृदा देहीच्या पाताळ स्थीत मुलाधारावर स्थिरावृन पहुडलेली शक्तीची ज्योत प्रथम उभी करतो । तद्दन्तर ती शक्तीज्योत सळसळत वर वर जात एक एक चकावर मार्गकमण करत, त्या त्या चकांना उजाळत षटचक भेदन करून देहीच्या उर्ध्वस्वर्गिर्च्या आकाशात जाते. तिथे अल्लाद वस्तु होते. दर्शना नाही येत आकारात ।

॥ पाताळाची ज्योत, श्री आकाशाला गेली । तिथं अल्लाद वस्तु झाली ।
दर्शना नाही आली, आकारात ॥

पाताळाची ज्योत, श्री आकाशाला गेली ॥..

स्थानी असलेले आज्ञा/अर्थनचक

देहीच्या रंचनाकालावधीत, देहीच्या पाताळी आधार चकापर्यंत येवुन स्थिरावलेली शक्तीची ज्योत, तेथुन वर उठून वरवर सरकत सरकत देहीच्या सर्व लोकांना प्रकाशमान करत गेली होती. ही प्रथम १. मुलाधार व आधारचकी नंतर २. नाभीस्थानचे रविचक /मणीपुर ३. हृदयस्थानचे अनाहत चक ४. कंठस्थानचे विशुद्धचक ५. तोङ्डाच्या आत वरच्या जबड्या च्या भागातील पोकळी मध्ये असलेले तालुमुल चक ६. दोन्ही भुवयाच्या मध्ये भृकृती

या सहा चकांना प्रकाशीत करत करत, या सहाचकस्थानी प्रचुन मात्रा मध्ये शक्ति उर्जा देत ही पाताळाची ज्योत उर्ध्व स्वर्गिर्च्या गेली.

७. आणी मग या षटचकांच्या शेवटी, चंद्र-सुर्याच्या मेळी गोल्हाटीत टाळुस्थीत सातवे अगोचर चक्रस्थानावर प्रकाशली.

...आणी तेथुन पुढे, जिथे निरंजनज्योर्तिमय आदीपुरुष धनी उभा आहे, तिथपर्यंत गेली होती. धन्याच्या चरणी लीन होवुन मग ती आंगीन कपाटी गिरली/पडली.

अश्यारितीने ही ज्योत देहीच्या मनक्यारस्थीत २१ स्वर्ग ओलांडुन, षटचकपल्याड सातवे अगोचरचक स्थानी गेली होती.

हे अनंत प्रभा अपरंपार असलेले अगोचर स्थान देहीच्या मस्तकस्थान जे वम्हांड म्हटल्या गेले आहे, त्या वंम्हाडाच्या आकाशी आहे. ही पाताळी असलेली शक्तीची ज्योत वम्हांडा च्या आकाशात-गगणात जावुन, गगणी उभ्या असलेल्या निरंजर आदीपुरुष धन्याला कवटाळली. त्या निरंजन धन्याच्या परमय सुखानंदाच्या चैत्यन्य शिक्का लाभाव्वारे अल्लाद म्हणजेच आनंददायी वरतु बनुन चमकली. आनंदाची ज्योत बनली. आणी या देहीच्या अंगीन कपाटी ही परमयानंदी ज्योत उन्मुन्नी, खाली गिरत-पडत देहे देतली च्या दस ज्योती, सहा षट्चके वर ही परमयानंदी ज्योत उर्जा शक्ती देत, देहकांती भेदुन जिवनकळा ज्योतरूपाने देहीत विसावली आहे.

या देहीची रंचना, या जीवनकळा ज्योतीनेच ज्योतीला ज्योत नावत केली आहे. म्हणजेच एका देहीच्या जीवनकळा ज्योतीने दुस-या देहीची जीवनकळा ज्योत ला प्रकाश देवुन ती ज्योत लावली, तर धन्याने त्या ज्योतीच्या दिवनालीत, चैत्यन्याचे तेल ओतत ही ज्योत प्रज्वलीत ठेवलेली आहे.

जसे मायेच्या जीवनकळा ज्योतीने तीच्या गर्भात दुस-या देहेरूपी दिवनालीची जीवनकळा ज्योत पेटवली. आणी गर्भातील त्या जीवनकळा ज्योत तेवत ठेवण्याकरीता धन्याने चैतन्याचे तेल ओतुन तिला आत-वाहेर प्रज्वलीत ठेवली.

एका जीवनकळा ज्योतीनेच दुसरी जीवनकळा ज्योत उभी कलेली आहे. या जीवनकळा ज्योतीने तयार केलेला देहीचा आकार या जगाच्या देखत आहे. जग या देही चा आकाराला पाहत त्या आकाराचे दर्शन घेत आहे. परंतु जी या देहीला मुळस्तंभाप्रमाणे आधार देत उभी आहे, ती निराकार निराधार सोहंम् चैत्यन्यज्योत ही तर चैतन्याची गाही देत या जगाच्या देखतच आहे. तरी जग ओळखेना !

या ज्योतीच्या चैत्यन्यव्वारे हे सर्व देहे हे सर्व जग पाहत आहे. सर्व जग या ज्योतीचे चैत्यन्य अनुभवत आहे. परंतु ही ज्योत निराकार असल्यामुळे जगाच्या दर्शना नाही आली हो आकारात !

निराकार निराधार निरंजन आदीपुरुष धन्याने आपली निरंजन चैत्यन्य सोहंम् ज्योत आपल्याच तेजोगुणी अंश अवतार व्वारे या देहीत उभी केली आहे. ही निरंजन धन्याची ज्योत आपल्या मुळयवगाच्या मुळ स्वरूपातच निराकार निराधार निर्गुण निरंजन चैत्यन्यमय सोहंम् रूपात देहीत उभी आहे. हीच आदीपुरुष धन्याच्या तेजोगुणी अंशाव्वारे उभी केलेली ज्योत या जगा देखतच आपल्या चैतन्य-शक्तीची गाही देत आहे. परंतु जगाच्या दर्शना नाही आली हो आकारात ! कारण त्यांची दृष्टी देहीवरच स्तंभित केल्या गेली. स्वार्थि तिरगुणी ने ही दृष्टी आत वळवुन देहीच्या आत जावु दिली नाही हो.

हा मुळयवगाचा आदीपुरुष धनीच या देहीत तेजोगुणी अंश अवतार घेवुन, या देहीचा धनी बनुन देहीच्या वम्हांडी निराकार निरंजन चैत्यन्य ज्योत रूपात उभा आहे. म्हणुनच देहीच्या या मस्तकस्थीत वम्हांडातील आकाशाला मान आहे !

ध्यानात आकाश दर्शन झाल्यावर त्या आकाशाला मान देवुन, ध्यान तसेच पुढे चालु ठेवा. आणी पुढे चाललेल्या त्या निरंतर ध्याना व्वारे त्या निरंजन ज्योतीचे दर्शन घ्या ।

ध्यान नसेल होत तर, प्रत्यक्ष सावंगा येथे येवुन याच ज्योतीचा दर्शन घ्या. अनुभव घ्या. याच चतुर्पंती कृष्ण अवधुत ज्योती ला मन-भावाने ईमानदारीने सच्चेपणाने भजा. आणी मग ध्यान न करताच, अकस्मात कोण्या एका दिवशी डोळे मिटुन शांतपणे पडुन राहता राहताच प्रथम आकाश दर्शन होईल. त्या आकाश दर्शनाला मान दया. हे आकाशच सर्वत्राला उत्पन्न करणारा सर्वत्राचा पिता होय. या आकाश रूपी पिता चे पिंडी या ब्रह्मांडी दर्शन घेत राहा. ब्रह्मांडाच्या या आकाश दर्शन चा लाभ होत राहुन, कोण्या एका दिवशी त्या आकाशात ही निरंजन कृष्ण ज्योत दर्शन देईल. अनुभव देईल. एवढ मात्र निश्चित आहे सच्या भक्तांकरीता ।

॥ श्री आकाशाला मानं । कर तयाचे दर्शनं ।

सुने आहे अवघे देह । ज्योती विनं ॥

श्री आकाशाला मान :-

या देहीचे मस्तकालाच ब्रह्मांड असे म्हटल्या गेले आहे. या ब्रह्मांडातील उर्ध्व र्खर्गलोकावर अगोचर स्थानी, धनी आपला तेजोगुणी अंश अवतार घेवुन उभा आहे. हा ऋषि तेथे निर्वाणी वसला आहे. तेथे तोच धडाधडा ओहंम्-सोहंम् ची धुनी जाळतो आहे. तोच या ब्रह्मांडी वसुन सोहंम् अजपा जपत आहे.

देहीच्या या ब्रह्मांडी असलेल्या, या श्री च्या आकाशाला मान दया. ब्रह्मांडीच्या या गगनाला शुद्ध भावाने कवटाळा. या आकाशाचे दर्शन घेत घेत, कोण्या एका दिवशी या निर्वाणी वसलेल्या ऋषि चे काहीतरी उपाय करून दर्शन घ्याहो.

कर तयाचे दर्शन :-

हे आकाश दर्शन घेण्याकरीता, कृष्णाजीची वाणी गडे हो तुम्ही मनीच ऐकाव. नुसतेच ऐकल्याने काहीएक होत नाही म्हणुन काहीतरी उपाय करून, मन त्याच्या चंचल अस्थीर स्वभावामुळे, जिकडे कुठे भले भलतीकडे भटकत असेल तेथुन ते खेचुन आणावे.

देहीचा धनी देह-शक्तीने लोपवला आहे. हा शिव शक्तीने लोपला आहे. देह-शक्तीच्या ताव्यात जावुन त्याच्यावर देहीच्या विषयवासना ईत्यादी कंलकाचे वेष्टने चढवुन या देह-शक्तीने त्याला चोर ठरवला आहे. हा देह-शक्तीचा धनी असता चोर झाला आहे. स्वतः अक्त्यारी असता शक्तीचा मुक्त्यारी झाला आहे.

म्हणुनच सोहंम् आत्मा पुरुष रूपी धनी म्हणजेच या आत्मपुरुषावरचे देह-शक्तीचे कलंकाचे वेस्टने काढुन त्याला निश्कलंकी बनवत देह-शक्तीचा अक्त्यारी धनी करण्याकरीता, देह-शक्तीच्या ताव्यात असलेल्या सर्वाना सोडवुन धन्याच्या अक्त्यारी ठेवण्याकरीता, देह-शक्तीच्या ताव्यात असलेल्या मनाला खेचुन आणण्याकरीता,...ईत्यादी कारणास्तव स्वतःला इंद्रिये मन बुद्धी यापेक्षा श्रेष्ठ आत्मपुरुष माना. आणी मग उच्चतर अशी जी ती बुद्धिद तिच्याव्वारे तिच्या खालच्या स्तरावर असलेल्या मनाला वांधुन आपल्या अक्त्यारी आणा. आपल्या अक्त्यारी आलेल्या मनात जागृत असलेल्या इंद्रिय विषय वासनां, मोह आसक्ती, इच्छा,...ईत्यादी विकारी कलंका पासुन, या मनाला मुक्त करत मन शुद्ध स्वच्छ व निर्मल करत न्यावे.

या मनाला वांधुन निर्मल करण्याकरीता, अनेक मार्गापैकी एक मार्ग हा आहे की : तुम्ही सजग जागृत राहुन, डोळे वंद करून फक्त तुमच्या श्वासावर लक्ष्य दया. श्वास उजव्या नाकपुडीतुन वाहत आहे की डाव्या नाकपुडीतुन की

दोन्ही नाकपुडीत हे ध्यानात आल्यावर, तो जसा वाहत आहे तसा काही एक प्रयत्न करता नैसर्गिक रित्या वाहु दया. फक्त त्यावर लक्ष्य/ध्यान ठेवा.

असे केळ्यानं तुमच्या ध्यानात येईल की, श्वास आत येतांना सर्वे असा आवाज उत्पन्न करत आहे. आणी श्वास वाहेर पडतांना, हंम् असा आवाज उत्तन्न करत आहे. या श्वासाच्या आत वाहेर येणा-या या सर्वे आणी हंम् या दोन आवाजा वरच मन केंद्रित करा.

निरंतर मन केंद्रित करतांना, मन त्याच्या चंचल स्वभावामुळे इकडे तिकडे यदा कदाचित भटकले, तर त्याला तेथुन खेचुन आणुन पुनर्श्च या श्वासाच्या ध्वनीवर केंद्रित करावे. असे करत राहल्याने आपरुष सोहंम् चा अजपा जप होईल.

असे एक दोन घंटा मन केंद्रित करण्याची तयारी झाल्यानंतर, त्या मनाला त्रिकुटी न्या. म्हणजेच दोन भुवयाच्या मध्यली भृकृटी च्या थोडे वर रिथत करावे.

तिथे जे दिसते ते आदीपुरुष आदीगणाचे आपरुषाचे स्वरूप समजुन साक्षिदृष्टीने पाहा. आणी त्या आपरुषाना हे मन अर्पण करून, त्या आपरुषाला शुद्ध अंतकरणाने विनवणी करा की : अल्प काळाकरीता का होईना या मनाला वांधुन तुमच्या चरणी फुलपुष्पांप्रमाणे अर्पण करत आहे. या मनाला आता तुच तुमच्या चरणी पक्के वांधावे. ही विनंती अर्ज करून तेथे आदीपुरुष आदीगण आपरुषाचे ध्यान सुरु करावे.

असे मनाला पक्के वांधुन, ज्या भजन भक्ती योग्याने आदीपुरुष आदीगणाचे ध्यान एकाठायी निरंतर समयबद्द करत राहील्याने, तो निरंजन आदीपुरुष महाराज नक्कीच त्या योग्याला भेट देईन. यात काही-एक शंका नाही. याचा अनुभव ध्यावयाचा असेल, तर सर्वप्रथम आदीपुरुष आदीगणाच्या ध्यानाला अश्या रितीने सहजच बसा. त्या नंतर नेमधारी बना म्हणजेच दिवसाचा कोणताही ऐका समयाला वांधा/ठरवा. आणी निरंतर दररोज त्याच समयाला ध्यान करा ।

उदाहरणार्थ पहाटेच्या एका प्रहरास ४ ते ६ या समयाला तुम्ही वांधले, तर त्याच समयी ध्यान करने म्हणजेच त्याला समयबद्द ध्यान म्हणतात. तर ते समयबद्द ध्यान दररोज खंड न पडत करने म्हणजेच त्याला निरंतर ध्यान म्हणतात. आणी ते निरंतर ध्यान एकाच स्थानी म्हणजेच या मर्तीकाच्या आकाशस्थानी करत राहणे म्हणजे एकाठायी/एकास्थानी ध्यान होय.

असे समयबद्द, निरंतर, एकाठायी/एकास्थानावर, ध्यान करत राहल्याने, एक ना एक दिवस असा उजडेल की, तुम्हास तुमच्या मर्तकातच बम्हांड दिसेल. जसे तुम्ही प्रत्यक्ष्य डोळ्यान पाहता तसेच आकाश/गगन कृष्णकृपेने दिसायला लागेल. या श्री च्या आकाशाला मान देवुन, या आकाशाचे दर्शन घेता राहल्याने, पुढे कोण्यातरी एका दिवशी कृष्णकृपेने झालेल्या शक्तिपात व्वारे ज्योतीचा प्रकाश लाभेल. ती ज्योत प्रकट होईल आपल्या कोटी सुर्याच्या प्रभांचा प्रखर लखर प्रकाश दिसेल.

॥ तुम्ही डीकावं या नामाला । कोटी सुर्य प्रभा सम होईल उजाला ॥

॥ तुम्ही डिकावं या नामाला । चंद्र ज्योती सम होईन उजाला ॥

॥ धनी आला हो आला । उजाला नामाचा झाला ॥

या प्रखर कोटी सुर्य प्रभा सम निर्माण झालेल्या लरख्ख प्रकाशाला पाहुन भयभीत होवु नका. शुरविर खैत्रीप्रमाणे निर्भय बनुन, सपुर्णता: सजग जागृत राहा. जागृत राहुन हा प्रकाश साक्षीभाव दृष्टीने डोळे बंद अवस्थेत पाहत राहा. या लरख्ख प्रकाशात तुम्ही न्हावुन निघाल. या प्रकाशाचा पुरवा जेथुन येत आहे, त्या उगमस्थानी असलेल्या निर्वाण निर्गुणाच्या ज्योतीच दर्शन होईल. दृढतेने निर्भयतेने व शांत अंतःकरणाने सजग जागृत राहुन, त्या ज्योतीच्या ठायी लीन होण्याचा प्रयत्न करत राहा. निरंजन ज्योती शी समरस होण्याचा प्रयत्न करत राहा.

ज्योत चमकली त्रिकुटावरी । अन अंगीन कपाट गिरी । ..खंड०२/३६
ज्योतीनं ज्योत प्रकाश । भरन देहीत । उजळन रूप हे सुर्याच्या तेजात ॥

असे केल्याने, मग ही ज्योत देहीच्या त्रिकुटावर चमकुन देहीच्या अंगीन कपाटी म्हणजेच या देहीच्या कानाकोप-यात, देहीच्या प्रतेक कपाटी गीर्घन पडेल. या देहीचा कप्पा न कप्पा प्रकाशीत करत, देहीच्या रोमारोमात म्हणजेच देहीच्या त्वचेच्या केसाच्या प्रतेक छिद्रात भरून भरन आणीक उरेल. या देहीला प्रकाशमान करून देहीला संपुर्ण जागृत करेल. या देहीचे साहय करण्यासाठी सदा न कदा या देहीत भरून भरेल आणीक उरेल. असो..

ही ज्योत खालील मार्गाने ही कृष्णकृपा होवुन कृष्णाच्या शक्तिपात व्वारे त्यांची ज्योत चमकुन उजळू शकते. देह जागृत होवु शकतो.

१. रोमीद्युत बनुन :-

ज्या भजनी योगी, हे चतुर्पंती नाम भजन पुजन/सेवा सुमरण व व्यान, आपल्या देहीच्या रोमारोमात भिनवुन रोमीद्युत बनले आहे. आणी दुस-यानांही रोमीद्युत बनण्यासाठी उत्तेजना देत सत्कृत्य करत सत्कृत्यात राहत आहे. देहीला निश्कलंकी बनवत आहे. या रोमीद्युतांवर कृष्णकृपा होवुन अश्या रोमीद्युता वर कृष्णकृपा होवुन कृष्णाच्या शक्तिपात व्वारे त्यांची ज्योत चमकुन उजळू शकते.

२. सरळसाध्या सिदार्ड्यच्या मार्गाने निशःकलंकी राहुन :-

जे महान प्रयत्नाने आपल्या जीवनकाळात, मन बुध्दी, इंद्रिये, भोगलालसा विषय वासना सह षटविकार ..ईत्यादी, देहीच्या कलंकापासुन या जिवात्मास दुर ठेवत ठेवत जीवन जगत आहे. तसेच या देहीच्या कलंकापासुन धिरार्डने हळुहळु मुक्त होत, त्यावर नियंत्रण ठेवत त्याला हळुहळु निवृत्त करत आहे. केलेले आहे. आणी सिदार्डने सरळ साध्या मार्गाने जिवन जगत आहे. अश्यांवर सुध्दा कृष्णकृपा होवुन कृष्णाच्या शक्तिपात व्वारे त्यांची ज्योत चमकुन उजळू शकते.

३. सिदार्ड्यच्या मार्गाने :-

या देहीत निर्भयता, दया, क्षमा, सत्य लिनता लहानपण, सिदार्ड चा सरळपणा, साधी राहणी उच्च आचार-विचार ठेवतो. सत्कृत्य करत सद्गुणांच्या वाढीकरीता सतत प्रयत्नरत् राहतो. सारंगधर हृद्यी भरतो. आपल्या जिवात्मास चतुर्पंती नाम व्यानसह चतुर्पंती धन्याच्या प्राप्तीची गोडी लावत आहे/लावली आहेत. आत्म्यावर सतसंस्कार कोरत आहे. सत्कृत्य करत करत भजन पुंजन नाम सुमरणी नित आहे. ऐसा जो या जगत सिदार्ड्यच्या मार्गाने जीवन जगत आहे, त्यावर सुध्दा कृष्णकृपा होवुन कृष्णाच्या शक्तिपात व्वारे त्यांची ज्योत चमकुन उजळू शकते.

४. सत्‌संस्काराने :-

जीवात्मात चतुर्पती नामाचे रोपन करून, त्याला चतुर्पतीच्या भजन पुजन ध्यान व्यानसह सत्‌कृत्याचे खतपाणी घालतो. या चतुर्पतीच्या नामरसाई व्वारे, या देहीत सिंचन करून या जीवात्मावर सत्‌संस्कार टाकत आहेत. जीवात्म्यास सत् चे सार देत आहे.

तसेच चतुर्पती धन्याच्या सानीध्यात त्याच्या नाम संगतीत मनाला ठेवुन, त्याच्याच नाम गोडीत राहण्याचे सुक्षम संस्कार आपल्या जीवात्म्यावर कोरत आहे-कोरलेले आहे. धन्याच्या संगतीन, धन्याच्या नाम ज्योती व्वारे, सतत धन्याच्या नाम सानीध्यात राहुन धन्याचे भजन पुजन सुमरन ध्यान व्यान ... सह, चतुर्पती नाम-अमृताची आपल्या जीवात्म्यास उच्चत्तर गोडी लावली आहे. अश्या सत्‌कृत्यात राहणा-यांवर कृष्णकृपा होवुन कृष्णाच्या शक्तिपात व्वारे त्यांची ज्योत चमकुन उजलु शकते.

या ४. मार्गाव्यतीरीक्त, या जीवात्म्यास इंद्रियेभोगापासुन जरी कोणी इतर मार्गाने निवृत्त केला, तरी त्या जीवात्माची इंद्रिये विषयाची गोडी सुप्त अवरस्थेत राहते. ती गोडी संपुर्णतः सुटत नाही.

परंतु भजनी योग्यांच्या या ४ मार्गाने, हरीनाम रुपी गोडीचा म्हणजेच नामाच्या परमयाव्वारे धन्याच्या गोडीचा या जीवात्म्यास जर अनुभव आला, तर त्या जीवात्म्याची विषय-वासना वधुलची सुप्त गोडीही सुटते.

काही सच्च्या सत्‌लोकानी/ भजनी-योग्यांनी, आपल्या जीवनकाळात सिदाईच्या मार्गाने राहुन, त्याच्या जिवात्माची विषय वासनां वधुलची सुप्त गोडी सोडुन दिली. आणी त्याच्या जीवात्मावर उच्चत्तर अशी, धन्याच्या नाम अमृतपानाची गोडी लावली. त्यांच्या आत्म्यास नाम रसाई चा अमृताचा प्याला पाजुन, नामांमृताची गोडी लावली आहे. आणी त्यामुळेच त्यांच्या देहीच्या जीवात्मा, चैत्यन्यमय आदीपुरुष धन्याच्या चैत्यन्यात रिथर झालेला आहे. या रिथरतेने तो काहीही तकार न करता, आळस न धरता, या धन्याच्या दिव्य सेवेत रुममान झाला. त्याला धनी सहजच काहीएक प्रयत्न न करता, त्याच्यावर शक्तीपात करून निरंजन ज्योतीचे दर्शन देतो. वर्षांव करत राहतो. देण देत राहतो.

चैत्यन्यमय आदीपुरुष धन्याप्रमाणे, जीवही चेतनामय आहे. आणी त्या जीवांनाही सुखाची आनंदाची इच्छा राहते. कृष्ण धनी अवधुत नित्य परमय अल्लाद आनंदमय आहे. तो चैत्यन्याचा सागर आहे.

जर आत्म-जीवांनी :

- या कृष्ण धन्याची संगत चतुर्पती नामव्वारे पकडली.
- नामज्योतीत राहत धन्याच्या संगतीत राहीले.
- कृष्ण धन्याच्या सांगीव्वारे रचलेल्या यवगाच्या कार्याशी सहकार्य केले.
- धन्याच्या सानीध्यात चतुर्पती नाम व्वारे राहुन आपले नियत कर्तव्यकर्म करत राहत, धन्याची दिव्य परमय सेवा म्हणजेच पुंजन, भजन सुमरन ध्यान व्यानाव्वारे सत्‌कृत्य करत राहलेत.

तर त्या आत्म-जीवांना सुध्दा, या धन्यापासुन परमय आनंदाची प्राप्ती होवुन ते सुखी होतात.

आणी मग असे प्रतेक आत्म सुखी झालेले जीव, दुस-या जीवाची सेवा करण्यास धडपडत राहतो. कर्मफलांची आसक्ती न ठेवता सेवा करण्यात नित मग्न राहतो.

हे सत्य चतुर्पतीच्या जाणत्या योगी जनांनी जाणुन, या चतुर्पतीच्या भजनी-योग्यांच्या जीवात्म्या ला, चतुर्पती धन्याच्या सानीध्यात धन्याचे संगतीन नित ठेवण्याचे महान कार्य, या चतुर्पती पंथाच्या भुम्मेवर करून ठेवलेले आहे.

त्याच मुळे, येथे उभ्या असलेल्या जीवात्म्यास त्याच्या स्वतःच्या स्वरूपाचा विसर पडत नाही. त्यांच्या भजन पुजन ध्यान सुमरन कार्याद्वारे, तो जिवात्मा सतत जागृतीत ठेवल्या जातो. या आत्म जागृती मुळे, भजनी-योग्यांचा जिवात्मा हा विस्मृतीत न जाता, धन्याकडुन आपरूप शिक्षण तसेच आकाशमातचे दिव्य चतुर्पती व्यान वर्षाव व देण...ईत्यादी, जेव्हा गरज भासेल, तेव्हा प्राप्त करत राहतो.

तो जीवात्मा चिन्मय आनंदमय सुखाने, शाश्वत असे सत्कृत्याचे अधिक्य ठेवुन, सिदाईने सरळसाध्या मार्गाने प्रपंच करून परमार्थ साधत साधत जीवन जगत या चतुर्पतीच्या भुम्मेवर राहतो.

अश्या रितीने : भजनी योगी जनांचा जिवात्मा हा आपल्या मुळ आत्मस्वरूपात येवुन, जेव्हा त्रिगुणात्मक प्रकृतीमायाला सोडुन आपल्या स्वरूपात स्थिर होत जातो, तेव्हा तो स्वतःद्वारे स्वतःला जाणतो. आणी मग त्याच्यातील सुप्त रूपात असलेले भगवंताचे सुक्ष्म तेजोगुण वाढीस लागते. जागृत होवु लागते.

हे केवळ ऐकल्याने व वाचल्याने होत नाही. तर वाचल्यानंतर चिंतन करून, त्याचे सार व्यान आत्मसाद करावे लागते. नामी उडी घ्यावी लागते. अनुभव घ्यावे लागते. अनुभवासाठी कार्यरत् व्हावे लागते. जेव्हा स्वतःहुन धन्याच्या नामी उडी घेऊन जोकोणी प्रयत्नांद्वारे त्यात स्थित होतो, तेव्हा त्याचा आत्मा स्वतःद्वारे स्वतःला ओळखून, परमात्मा धन्याकडुन स्वतःची बुद्धिं प्रकाशमान करून घेत राहतो. कृष्ण अवधुत धन्या ला विनवत राहतो की : तुच कर्ता तुच करविता, तुच बुद्धिं दाता । तुमच्या वाचुन मज कोण नाही आता । असे विनवत, धन्याकडुन तोच देण मिळवत राहतो. तोच जीवात्मा-परमात्माचे सुक्ष्म अतीसुक्ष्म व्यान मिळुवत, त्याचा अनुभव घेत राहतो.

हे जीवात्मा व परमात्माचे व्यान फार गुप्त आहे. कारण ते व्यान त्रिगुणात्मक मायेने आच्छादिलेले आहे. परंतु या त्रिगुणांचे आच्छादन काढुन या तिरगुणांच्या पळीकडे असलेले आत्मतत्व व आत्मव्यानयुक्त चतुर्पती व्यान जर कळसुत्राच्या मालकाने आपल्या कळसुत्र वाहुल्यांचे कळसुत्रे हाती धरून, त्या हाती धरलेल्या कळसुत्र वाहुल्या द्वारे सांगीतले किंवा हृदयी अंतर्भुत असलेला त्याच्या अंश अवतारामार्फत सांगीतले तरच ते आपल्याला समजू शकते.

म्हणुनच काहीतरी उपाय करून या निश्कलंकी कृष्ण धन्याच्याच नामी राहा. निरंतर भजन पुजंन सुमरन ध्यान व्यान नाम द्वारे, या कृष्ण धन्या च्या सानीध्यात राहा. या धन्याच्या कृपेने तुम्हाला आत्म्याचे वैभव कळेल एवढ मात्र निश्चित आहे.

कारण की : यवगान यवगीच्या, अनेका अनेक जन्मात अनेक इंद्रिये-तृप्तीकारक कर्मासह अनेक भक्त्या व सत्कृत्य करत करत, आता या

चतुर्पती पंथाच्या भुम्मेवर जीथे जिवात्म्यांचा धनी उभा आहे तिथे तुमचा जीवात्मा येवुन दाखल झाला आहे. या चतुर्पती भुम्मेवर तो सर्व आत्म्यांचा धनी परमात्मा कृष्ण अवधूत उभा आहे. आता या चतुर्पता कृष्ण अवधूताच्या चरणावर तुमचा महान जिवात्मा येवुन, चतुर्पती भैस धन्याला तो सपुर्णतः शरण येत/आला आहे. धन्याच्या कृपाप्रसादाची वाट पाहत तो जिवात्मा येथे धन्याच्या भेटीची आस धरून उभा आहे.

कृष्णाधनी च्या कृपाप्रसादा करीता, त्याला तुमच्या देहीचे साहय हवे आहेत. ही देहीसुध्दा भजन पुंजनी राहुन, आपल्या जिवात्म्याला साहय करत आहे. त्याचमुळे ही देह-शक्ती धन्याच्या संगतीत राहुन, धन्याच्या संगतीन या जिवात्माचा अंतीम सत्याचा शोध पुर्णत्वास नेण्याकरीता, ही देह-शक्ती साळुमाय चे साहय घेत प्रयत्न करत आहे. या प्रयत्नात तो या देह-शक्तिला भजन पुंजन करीता स्फुरण व चालना देत आहे. अनंताकडून अनंताकडे चालु असलेला या आत्मपुरुषाचा प्रवास, या चतुर्पती भुम्मेवर येवुन आता पुर्ण होणार आहे.

कारण की : आता कुठे तो तिरगुणांच्या पल्याड असलेल्या, या चतुर्पती व्यानावर येवुन, या चतुर्पती धन्याच्या भुम्मेवर आता हा देह सार्थक होणार आहे. या धन्याच्या कृपेन त्यांचा प्रवास इथे परीपुर्ण होत आहे. या धन्याच्या कृपेनेच तो त्याचे वैभव जाणत आहे.

हा चतुर्पतीच आपला मुळचा देव मुळ्यवगाचा मालक धनी आहे. याचे व्यान जीवात्म्यास होवुन, हा सर्वाचा धनीच आपण सर्वाचा उगमस्थान, आदीस्थान आदीरूप आहे. या आदीरूप आदीपुरुष आदीगणा च्या आदीस्थानीच आता विसावाचे आहे. हे तो जिवात्मा जाणत आहे.

हाच आदीरूप गणपती । या देहरूपी धरणीसह सर्वत्रांचा धनी होय. सर्व काही या धन्याचच आहे. हाच सद्गुरु धन्याचे अलक्ष्य असे चतुर्पती व्यान या चतुर्पती पंथाच्या भुम्मेवर त्या सद्गुरुरुने ठेवलेले आहे. अज्ञानी त्रिगुणीजनांकरीता गुप्त असलेला ‘चतुर्पता अथर्वन् वेद’ याच चतुर्पता भुम्मेवर आहे. कृष्ण मुख्याच्या चतुर्पता अथर्वन् वेदाचे निर्गुण=आत्मा सैन्य इथल्या देहरूपी गादीवर बसुन आहे.

या चतुर्पता पंथाच्या भुम्मेवर, तो वर्मरूप महणजेच निराकार निराधार आदीरूप आदीपुरुष धनी उभा असुन, या धन्याच्या चरणांचा धावा करत चतुर्पतीच्या सर्व भक्तगणांनी येथे जप मांडला आहे. इथे सर्वकाही या धन्याचेच आहे. आमचा काही एक नाही. जो काही आमचा एकुलता एक भाव होता, तोही या धन्याला आम्ही अर्पण केला आहे. आता इथ आमच काहीच नाही हो । या धन्यावाचुन आता आमचा कोणीच नाही । अश्या विनवण्या करत करत या धन्याकडून चतुर्पतीचे भक्तजन एक एक देण आप आपल्या पदरात पाडून घेत आहे.

हा चतुर्पती धनी, या देहीमध्ये निराकार निराधार निरंजनी उभा राहुन या देहीला आधार देत आहे. देण देत आहे. चैत्यन्याचा पुरवा-पुरवठा करत उभा आहे. या देहीच्या चवही ताऱ्यात, हा धनी निराकार निराधार निरंजन निशःकलंकी सोहंम ज्योत स्वरूपात उभा आहे. याच निरंजन धन्याचे ध्यान करून, या देहीच्या आकाशमात मध्ये या निरंजन धन्याचे दर्शन घ्यावयाचे आहे.

ज्या नरदेहीने :

- या तिरगुणी मायेच्या पल्याड उभ्या असलेल्या, निरंजन आदीपुरुष धनी चे चतुर्पंती व्यान घेतले नाही.
- आपल्या देहीच्या आकाशमात मध्ये, या धन्याचे ध्यान करून, त्या श्री च्या आकाशाला मान देवुन, दर्शन घेतले नाही. देहीच्या आकाशमात मध्ये उभ्या असलेल्या, निर्वाण धन्याची सोहंम् ज्योत पाहीली नाही.

त्या सर्व नरदेही, आध्यात्मीक विश्वाच्या दृष्टीकोणातुन अजुनही सुन्या आहे. कारण की : सर्व शक्तियॉ सिद्धियॉ त्यां नरदेहीच्या जवळ असुनही, धन्याच्या नामी ध्यानी राहुन त्यांना त्यापैकी एकही जागी केल्या नसल्याकारणाने, त्या नरदेहीतील त्या शक्तियॉ, सिद्धियॉ सुप्तपणे निपंजीत पडुन सुन्या आहे. देही जवळ चैतन्याचा सागर असलेला चैतन्यज्योर्तिमय निरंजन धनी अवतार असुनही ती नरदेही अजुनही सुनी पडली आहे ?

तसेच भौतीक विश्वाच्या दृष्टीकोणातुन पाहीले असता असे ध्यानात येईन की : जर या देह-शक्तिचा चैतन्यज्योर्तिमय निरंजन धनी अवतार या देहीतुन निघुन गेला, तर त्याची ही निरंजन चैत्यन्य ज्योत या देहीतुन निघुन जावुन सुना पडेल हा नरदेह ! या निरंजन ज्योती विना सुना आहे हा नरदेह !

म्हणुनच आध्यात्मीक अथवा भौतीक विश्वातील अवघ्या जनांनी, जर या तिरगुणांच्या पल्याड असलेले हे आत्मतत्व आत्मव्यानयुक्त चतुर्पंती व्यान घेवुन, ही निरंजन ज्योत जागृत केली नाही. जागृत ठेवली नाही. अथवा देहेजीवांचा हिंशोव पाहीला नाही. तर ती सर्व नरदेही या निरंजन ज्योती च्या प्रकाशा वाचुन सुनी आहे. निरंजना वाचुन अवघी देहरूपी धरणी सुनी आहे.

॥ सुने आहे अवघे देहे । साचात उरलं काय ?

सहा जोग करतीन पत्ता । सोस नोळे ॥ ०४ ॥

ज्याच्या नरदेहीने :

- या नरदेहीतच निराधार उभी असलेली निरंजन ज्योतीच, हे तिरगुणांच्या पलीकडे असलेले चतुर्पंती व्यान घेतले नाही.
- चतुर्पंता व्यानाव्दारे, तिरगुणांच्या पलीकडे उभ्या असलेल्या धन्याचे व्यान व अनुभव हे आत्मतत्वांव्दारे आत्मज्ञानी वनुन घेतले नाही.
- तसेच या तीरगुणांच्या पलीकडचे हे चतुर्पंती व्यानातील आत्मव्यान घेवुन, या निरंजन धन्याच्या व्यानी ध्यानी भजन सुमरनी लागले नाहीत.

त्यांच्या त्या सर्व नरदेही सुने आहे या ज्योतीवीन ! या निरंजन ज्योतीच्या व्यानाविना, ध्यानाविना, दर्शनाविना हे सर्व नरदेही सुने आहेत.

ज्याला या सोहंम् ज्योतीचे अहीनाघरचे व्यान झाले. ज्यांनी हे अहिनाघरचे व्यान, मन लावुन घेतले. त्यांना हे व्यान झाले असते की : हा निरंजन ऋषिच या देहीच्या वर्मांडी वसुन, ओहंम्-सोहंम् ची धुनी घडाधडा जाळत आहे. त्या निरंजन ऋषि आत्मा ची सोयंम् ज्योत देहरूपी धरणीत चैत्यन्य प्रकाश देत भरून भरली आणीक उरलेली आहे. त्याच मुळे ते या सोहंम् ज्योतीचा शोध पत्ता सहाशास्त्र अठरापुराण ..ईत्यादी, इतरत्र ठिकाणी शोधत वसत नाही. त्यांच्या श्वासातुनच त्यांना या सोहंम् ज्योतीचा मार्ग मिळतो. आणी त्या मार्गाने जावुन ते दर्शनही घेतात.

परंतु हे तिरगुणी ज्ञानी जन, या सोहंम् ज्योतीचा पत्ता सहाशास्त्र, अठरापुराण, सहाजोग यांनी घातलेल्या कर्मकांडाच्या मार्गाच्वारे शोधन्याचा प्रयत्न करत आहे. परंतु अजुनही त्यांना हा देह कश्यामुळे सुना पडतो ? या सहानर साच्यातुन निर्माण ज्ञालेल्या देहेत काय भरले आणीक उरलेले आहे ? याचा पत्ता ठावठीकाणा त्याच्या तिरगुणी व्यानात सापडत नाही.

त्याचमुळे हे सर्व तिरगुणी आपल्या सोसाची/श्वासाची जन्मदात्री असलेली कृष्ण निरंजन ऋषि चा पत्ता काढत काढत, कुठे अवधुताची वस्ती ? असे पुसत पुसत या चतुर्पंता भुम्मेवर पुढेमागे येतीन. हे सर्व तिरगुणी ज्ञानाच्या पलीकडे असलेले, अहीनाघरचे चतुर्पंता निरंजन व्यान शोधण्याकरीता, चतुर्पंता अथर्वन् वेदा च्या चतुर्पंती धन्याच्या अनुभवाकरीता वाट पुसत पुसत येतीन. असे भाकलेलेच आहे. हे होणे निश्चित आहे.

इथे या चतुर्पंती पंथाच्या भुम्मेवर येवुन, मग म्हणेल हेच होय सत्य धनी देवाचे अहीनाघरचे व्यान ! आणी मग मान्य करेल की : आतापर्यंत इतर स्वयंःघोषीत ज्ञानीजन जे ज्ञान आपणास सांगत होते, ते सर्व ज्ञान या अहीनाघरच्या निरंजन व्यानापेक्षा निच दर्जाचे हीन आहे. ते मग जाणतील ही की, आधी या देहीचा साचा सचवला गेला आहे निर्गुण...

॥ ०२ ॥

॥ साचा सचवला निर्गुण । त्यापासुन अवघे जन ।

जन सांगत असे व्यान । अवघं हिनं ॥

॥ हिनं आहे व्यान ध्यान, जप तप अनुष्ठान ।

सुखःसोहळे ज्ञाले हिनं । सोस भुलब्यानं ॥

॥ शत सोहळे करतीन जन । जन भुलले पाखंडानं ।

जन भुलले पाखंडानं । काही समजेना ॥

॥ मुळ यवग पहाव शोधुन । भले पंडीत तुम्ही चातुर ।

तुम्ही भुलले सोसाचे घर । नाही खवर ॥ ०८ ॥

सहानर हे निराकार निर्गुण आहे. या सहा नरांचा साचा बनवणारा धनीही निराकार निर्गुण आहे. या सहा नरांत ओतलेले चैत्यन्य हेसुध्दा निराकार निर्गुण आहे. याप्रमाणे ज्याच्यापासुन हा सहानर साचा बनला, ज्याने तो बनवला, आणी ज्यात तो वसला आहे, ते सर्वच तर निराकार निर्गुण आहे. तरी सुध्दा या कडे तुम्ही दुर्लक्ष्य करता ?

आधी हाच निर्गुण साचा सचवला त्या धन्याने । आणी त्या निराकार निर्गुण निशंःकलंकी धनी आपल्या तेजोगुणी अंशाच्वारे या साच्यात अवतरला. या तेजोगुणी अंश अवताराने म्हणजेच या आत्म्याने, या सहा नरांना या देहीचे तारु बनवुन, या निर्गुण सहानर साच्यापासुन देहीचे स्थुलरूप/सगुणरूप साकारले. त्या सगुण देहित उभा राहुन तो चैत्यन्याचा पुरवा देत आहे.

धन्याच्या तेजोगुणी निर्गुण अंश अवताराने निराकार सहानर साच्यातुनच सगुण देही आकारली आहे. निराकार निर्गुण पासुन हा सगुण आकार निर्माण केल्या गेलेला आहे. या आकारी आलेल्या सगुण स्थुलदेही दारेच हे अवघे जनलोक ज्ञानाच्या गोष्टी करत आहे.

..परंतु तिरगुणी ज्ञानाच्या गोष्टी कुठपर्यंत ? जोथपर्यंत तो निर्गुण निराकार धनी अवतार, या देहीत चैत्यन्यमय निरंजन ज्योतस्त्ररूपी विराजमान आहे तोपर्यंत !

परंतु ज्या निरंजन आत्मारामाच्या अस्तीत्वाने हे सर्व तिरगुणी जनलोक देहीची हालचाल करत आहे. नियत कर्तव्य कर्म आणी फालतुचे ज्ञान सांगत वसले आहे. मोठयामोठया ज्ञानाच्या गोष्टी करत आहे. त्या निरंजन आत्म्याचे जर आत्मग्र्यान नसेल तर त्यांचे ते सर्व व्यान व्यर्थ/हीन आहे. म्हणुनच एक चरण गर्जुन सांगी करत आहे की :

॥ महा महा योगी/अवतार वसले । विचार करून ।

आत्म व्यान शोधल्या शिवाय । नाही तत्व व्यान ॥

ज्या निरंजनाच्या भरवश्यावर महा महा योगी अवतार आपले तिरगुणी ज्ञान सांगत आहे, त्या निरंजनाचेच जर निरंजन व्यान नसेल, तर त्या मोठया ज्ञानी जनांच्या सर्व तत्व ज्ञानाच्या गोष्टीत निरर्थक आहे. महा महा तत्वज्ञानी च्या तिरगुणी ज्ञानाच्या गोष्टीत त्यांच्या देहीना आधार देणारा निराधारी सोहँम् ज्योत स्वरूपी चतुर्पती धन्याचेच निरंजन व्यान नसेल, तर त्यांचे ते सर्व तिरगुणी ज्ञान व्यारे आलेले ध्यान जप तप अनुष्ठान कर्मकांडे... ईत्यादी सर्व ज्ञान निकृष्ट म्हणजे हिन दर्जाचे आहे असेच मानावे लागेल. सर्व व्यानांपेक्षा श्रेष्ठ असलेले निरंजन व्यान पेक्षा निच दर्जाचे इतर ज्ञान गोष्टी, ते सर्व तिरगुणी जनलोक सांगत सुटलेले आहे.

परंतु जिथे निरंजन व्यान तेच सर्वश्रेष्ठ व्यान होय. या व्यानापेक्षा इतर सर्व ज्ञान निच नित्कृष्ट दर्जाचे हिन आहे. असे विचार करत महा महा योगी अंती घुमं घालुन वसलेले आहेत.

जे सहानर साच्याव्दारे सचलेल्या देहीवर लादलेल्या हीन ज्ञानाव्दारे, जे सुख सोहळे देही करत आहे, ते सर्व हिंच आहे असे समजावे लागेल. कारण ज्या निरंजन धन्याच्या भरवश्यावर सर्व व्यान ध्यान जप तप अनुष्ठान सुखःसोहळे करत आहे, त्या चतुर्पती निरंजन धन्याची महीमा न वाढवता, तिरलोकयातील तिरगुणी अवतार, देवी-देवता यांची महीमा वाढवण्या करीता वत वैकल्पे कथासार प्रवचन करून, यां तिरगुणांचीच महीमा वाढवत आहे. सर्वसामान्यांना सत्यापासुन दुर ठेवत आहे. हे शोभते का ज्ञानी जनांना ?

मायेच्या भुलवणीपायी महा महा तिरगुणी ज्ञानी जन त्यांच्याच देहीत उभा असलेल्या त्या निराकार निराधार चौथ्या निरंजन धन्याला पार विसरलेले आहेत. ज्या धनी अवतारापासुन त्यांचा श्वास सध्या चालत आहे. त्यांचा श्वास जन्मला आहे. ज्याच्या आधारावर त्यांची देही उभी आहे. अश्या त्या आपल्याच आदीपुरुष निरंजन धनी चे चतुर्पती निरंजन व्यान सह आत्मग्र्यान, आत्मतत्त्वे व इतर अनुभवी व्यान असलेल्या चतुर्पती व्यानालाच हे सर्व मोठे मोठे तिरगुणी ज्ञानी आपल्या स्वतःच्या हिताकरीता पडीत टाकत आहे. केवढं हे त्यांचे दुर्भाग्य !

या चतुर्पती व्यानाला, ते तिरगुणी अवतारसह सर्व तिरगुणी जन लवाड म्हणत आहे. आणी हे तिरगुणी स्वतः लबाडी करून तिरगुणी ज्ञानाची व देवतांची महीमा वाढवत आहे. पाखंड माजवत आहेत. हे सर्व तिरगुणी जन हे सर्व कार्य करत आहे कारण ते आपला सोस/श्वास भुललेले आहेत.

या सर्व भुललेल्या तिरगुणीना सद्बुद्धी दयावी हीच धन्याचरणी अर्ज ।

भुललेल्यांनी जरा लक्ष्य देवुन ध्यानात घ्या की : नउ महीने मायेच्या उदरी ही देही असतांना तिथे तर हा देह विटाळी पाण्यातच होता. तेव्हा नव्हता सोस/श्वास. ज्याक्षणी देही वाहय जगात प्रवेशली, त्याक्षणीच अनामत धन्याने

त्या देहीला आपल्या डाव्या पायाचा अंगुठा व्वारे धकका देवुन या देहीचा श्वास चालु करून दिला. तुमच्या या देहीचा चैतन्याचा नित पुरवा देत त्यानेच हा श्वास चालु ठेवला आहे.

आणी नुसताच हा सोस/श्वास एक वेळ चालु न करता, जोपर्यंत तो या देहीत अंश अवतार रूपात तो उभा आहे, तोपर्यंत चालु ठेवण्याचा जुम्मा/ठेका त्याने घेतला आहे. देह-दिवनालीत चैत्यन्यरूपी तेल ओतुन, जिवनकळा ज्योत तेवत ठेवण्याची व्यवस्था देहीच्या धन्याने करून ठेवली आहे.

या चैत्यन्यमय आत्मज्योतीनेच/जीवनकळा ज्योतीनेच हा श्वास चालु ठेवलेला आहे. आयुष्य दिले आहे. आणी तुम्ही तुमच्या श्वासाच्या या जन्मदात्री निरंजन चैत्यन्य ज्योतीलाच भुललेत ? निरंजन ज्योतीचे निरंजन व्यानाला दुर ठेवलेत ? आणी भुलले भांवावले हो तुम्ही या तिरगुणी मायेच्या तिरगुणी ज्ञानांच्या प्याल्या व्वारे ।

त्रिगुणात्मक मायेन वर्म्म्यां आंगी येवुन, तिरगुणांचे तिन मठ स्थापले आहेत. तिच्या तिन मठांव्वारे तिरगुणी ज्ञानाचा प्याला, तुम्हाला मधुपानाप्रमाणे पाजुन, या मायेने तिची भ्रांती व भुलवण तुम्हावर चिकटवली आहे. या तिरगुणी मायेने स्वःसत्ता गाजवण्याच्या कारणास्तव तिरगुणांच्या पलीकडे असलेले आम्ततत्व व आत्मव्याना ने युक्त असलेले चतुर्पतीचे निरंजन व्यान पासुन तुम्हास दुर ठेवलेले आहेत. हे जाणा तुम्ही आता.

या त्रिगुणात्मक मायेने, तुम्हा संग पाखंड करून तुमच्या डोळ्यावर त्रिगुणात्मक ज्ञानाची झापडी टाकुन, या तिरगुणी ज्ञानाचा प्याला तुम्हाला एकामागुन एक पाजत, तुम्हाला गुंठीत टाकले आहे. त्याच मुळे, या तिरगुणी ज्ञानात सत्याचा काही अंश सापडेना !. सत्य देव काही दिसेना ! हे तिरगुणी ज्ञान, तिरगुण आणी या तिरगुणांचे राजे यांचे वर, वैकल्प, पुजा पाठ कथासार, जप तप अनुष्ठान व कर्मकांड यांच्या वाजारा पलीकडे काही एक जाईना ! याच तिरगुणी वाजाराची तिरगुणी मायेनी तुम्हावर भुलवन टाकली आहे. या तिरगुणी वाजारात, तुम्ही आपली शुद्ध मती गहाण ठेवत आहात आणी तिरगुणी ज्ञान घेत आहात.

या तिरगुणीच्या भयान वस्तीत, तुम्ही स्वतःचेच घर विसरून तुमचा जीव हा भुलला भावांवला आहे. त्याचमुळे तुम्हास या तिरगुणी ज्ञानाच्या वाजारा बाहेर निघुन तिरगुण व त्या तिरगुणांचे राजे वर्म्मा विष्णु महेष व त्यांचे तिरगुणी अवतार यांच्या व्यानां पलीकडे तुम्ही जात नाही आहेत. म्हणुनच या तिरगुणांच्या पल्याड उभा असलेल्या चौथा चतुर्पती धनी च्या आकाशवाणी व सांगी व्वारे उभे झालेले हे चतुर्पती व्यान काही तुम्हा उमजेना । तिरगुणांमुळे काही एक समजेना ।

म्हणुनच आम्ही पुनर्शः आपणाकडे विनंती अर्ज करतो की, तुमच्या हाती या चतुर्पतीचा अथर्वन् वेद पडला असल्यामुळे आतातरी उघडा तुमच्या डोळ्यावर असलेली तिरगुणांची झापडी ! आणी या चतुर्पता अथर्वन् वेदाच्या साहयाने, तिरगुणांच्या झापडी व्वारे आलेली तिरगुणांची घुंगी हटवुन, या तिरगुणांच्या पलीकडे असलेले चतुर्पती व्याना व्वारे मुळ यवग पहाव शोधुन ।

मुळ्यवगाचा चतुर्पती आदीपुरुष देव, मुळ्यवगी होत काय ? मुळ्यवगाची साधना सह आत्मतत्व व आत्मव्यान, शकुनव्यान सह इतर अनुभवी व्यान असलेले, हे चतुर्पती व्यान घ्याहो । या चतुर्पतीच्या भुम्मेवर तुमचे स्वागतच

होईल, मान होईन एकढ मात्र निश्चित आहे. म्हणुनच जर तुम्ही खरच सत्य पंडित, भले चातुर व्यानी असाल, तर हा तुमचा सोस/श्वास आला कोठुन ? तुमचा सोस कोणामुळे अजुनही चालत आहे ? कोण या देहीत सोसाची/श्वासाची धुनी धडाधडा जाळत, बम्हांडी सोहंम् मंत्र जपत आहे ? ईत्यादी मुळ्यवगाचे व्यान पहाव शोधुन या चतुर्पता भुम्मेवर येवुन ।

तुम्हास अवश्य व्यान होईल की : जो तुमचा श्वास आहे त्या श्वासाच्या आत धवनी कोणता ? तो जप न करता होणारा अजपा जप कोणता ? तो सोहंम् धवनी कोणाव्दारे व कोण्याठिकाणाहुन निघत आहे ? ...ईत्यादी तिरगुणां पलीकडील व्यानसह, चौथ्या धन्याचे अनेक अनुभव येईल तुम्हास । जर तुम्ही सच्चेपणाने या पायरीवर आलेत तर ।

चतुर्पता अथर्वन् वेदाव्दारे या चतुर्पता भुम्मेवर येण्याची संधी मिळुनही जर तुम्ही चतुर्पता भुम्मेवर आले नाहीत, तर मुळ्यवगाचे व्यान तरी कसे होईल तुम्हास ? चतुर्पतीचे निरंजन व्यान कसे होईल ?

जिथे निरंजन व्यान नाही, ते सर्व ज्ञान व्यर्थ आहे. असे हे व्यर्थ ज्ञान अहंकाराने चतुर्पती हिंडकारत असाल, या चतुर्पता गाईला पडीत टाकत असाल, तर आम्हा चतुर्पतीच्या गडयांना म्हणावेच लागेल की : तुम्ही भुलेले मुळचे घर । तुम्ही भुलबेले तुमच्या सोसाचे घर । चौथ्या अहीना घरच्या चतुर्पती व्यानाची खवर नाही तुम्हास । तुम्हा खवर नाही की : हाच चौथा चतुर्पती धनी शुद्ध करन हो तुमचे कुडं/कुळ ।...

म्हणुनच कृष्ण सर्वत्रास लवुन मुजरा करत, सांगी सांगत दवंडी देत आहे की : आता हा चतुर्पता अथर्वन् वेद हाती घेवुन, तिरगुणांच्या पनीकडे उभा असलेल्या मुळ यवगाचे चतुर्पती आदीपुरुष धन्याचे घरचे म्हणजेच अहीनाघरचे व्यान घ्याव वा । हा चतुर्पता अथर्वन् वेद नुसतेच हाती न घेता, काहीतरी उपाय करून हे चतुर्पता व्यान हद्यी भरावं वा । या चतुर्पता भुम्मेवर येवुन तिरगुणांव्दारे पडीत टाकलेली ही पडीत गाय उभी करण्यास साहय व्हावे वा आता ।

॥ भेटी आंगचे सिद्ध उभे करा/राहा आम्हा संगतीला ।

सदा विनवितो नित साहयं । करावं आम्हाला ॥

असे केल्यानेच तुम्ही उजळून निघाल. कारण की : आता या मिर्तलोकच्या या निर्गुण निराकार चतुर्पता भुम्मेवरच आदीपुरुष आदीरूपाची निशःकलंकी ज्योत आकाशमात मध्ये उभी आहे.

॥ आदी पुरुष आदीरूप, याहीची निश्कलंकी उभी ज्योत ।

साच्यात भरला सोस । झाले कपट ॥

आधी कुठच नव्हत काही । तेव्हा तो आदीरूप आदीपुरुष निराकार निराधार होता. तोच आदीपुरुष निरंजन ज्योत स्वरूपात उभा झाला. कोट्यान कोटी सुर्याची प्रभा एकत्र केल्याने, जेवढी प्रभा उत्पन्न होवु शकते, त्यापेक्षा वहुपट प्रभा या ज्योतीव्दारे तिथे फाकलेली होती. या प्रभेच्या शांत व सौम्य आनंददायक प्रकाश तेजाला आदीपुरुष धन्याची प्रभा अथवा प्रभाशक्ती अथवा पराशक्ती किंवा पराप्रकृती असे आध्यात्मीक विश्वात म्हटले गेले आहेत.

आदीपुरुष आदीगणात सांगीतलेल्या, या पराप्रकृतीला सुर्य-चंद्र प्रकाशीत नाही. ती स्वयं:प्रकाशीत असुन अनेकांना उजळत उभी आहे. याच पराप्रकृतीव्दारे, प्राकृत सृष्टी धारण केली जाते. या पराप्रकृतीतील ज्या

आण्वीकस्फुल्लींग रुपी अव्यक्त आत्मगडयांना, काही कालावधीनंतर अथवा त्यांचे संचीत कमी झाल्यावर, जेव्हा पुनश्चः व्यक्त होण्याची इच्छा निर्माण होते, तेव्हा त्यांची ती इच्छा पुर्ण करण्यासाठी तो धनी त्याच्यावर कृपा करतो.

कारण की : प्रतेक आत्मगडी हे त्या धन्याचेच अंश आहे. आणी तो धनी त्या प्रतेकांबद्धल फार कृपाळु आहे. त्याचमुळे या आदीपुरुष धन्याच्या कृपेने, ते या प्राकृत सृष्टी मध्ये उडी घेतो. उडी घेवुन या प्रकृतीमायेमध्ये प्रवेश करून प्रवेशी होतात.

ज्यावेळी तो प्रकृती मायेत प्रवेशी होतो, त्यावेळी ही कपटी माया सर्वप्रथम कपट करून, त्या निशःकलंकी आत्म्याला आपल्या तिरगुणांच्या वर्चस्वाखाली घेवुन प्रकृती-मायेच्या वारेने वेस्टीते. तो या प्रकारे प्रकृतीमायेच्या वारेने वरस्टील्या जावुन जिवात्मा बनतो.

अश्या रितीने, मायेच्या कपटाव्वारे परमात्माच्या तेजोगुणी अंश असलेला हा निशःकलंकी आत्मा, प्रकृतीमायेच्या वर्चस्वाखाली घेवुन तिच्या तिन गुणांने बांधल्या जातो. या तिरगुणी मायेच्या तिरगुणांच्या बंधनाने, तो वेस्टीला जावुनच मग तो गुणमयी मायेच्या व्वारे देहधारी बनतो.

तो जीवात्मा गर्भि आल्यानंतर, त्याने धारण केलेल्या त्याच्या को-या नविन देहाला तो प्रकृतीत प्रवेशी होण्यास साहय करतो. तो त्याच्या मुळघरचा धनी आदीपुरुष त्याच्यावर कृपावंत होवुन त्याच्या जन्माच्या दिवशीच, त्याला सर्व साहय करत, त्याच्या कानी ओहंम्-सोहंम् मंत्र सांगुन/फुंकुन त्याला शुद्ध रस्ता दाखवतो. योनीचे बंद असलेले कवाड, हाती किल्ल्या घेवुन उघडतो. आपल्या डाळ्या पायाचा अंगुष्ठा लावुन, मातेला हेलावा आणतो. आणी नरकनगरीतुन त्याला मुक्त करून, बाहेर आणण्यास साहय होतो.

नुसतेच बाहेर आणण्याचे साहय न करता, तो परमात्मा आदीपुरुष धनी या जिवात्मा विषयी इतका कृपावंत होतो की : तो त्या जिवात्मात अंशरूपाने अंतर्भुत होवुन त्या जिवात्मासंग नित राहतो. अश्या रितीने या जीवात्माचे संकमण हे परमात्मा आदीपुरुष धन्याच्याच कृपेने शक्य होत असते.

परंतु माया मोठी कपटी । ती या जीवात्मास भुल पाडते. धन्याने सांगीतलेल्या ओहंम्-सोहंम् मंत्राचे त्याला विसर पाडते. त्याचमुळे तो या मायेच्या वर्चस्वाखाली अधिकेतर अधिक येत, मी कोण होय ? मी कोण होयं ? असे कोण व्हयं ? कोळं कोळं... ? असे जन्मापासुन ओरडत राहतो.

पहील्या दिवशी, जन्माशी आला । सोहंम् शब्द विसरला ।

तेथुन पडली हो, भुलवन । गेला दुसरा दिन.....

.....पाचव्या दिवशी, पाचवी । आले वर्म्मा हे सटवी ।

सटवी घालते हो, अक्षर । वर्म्मा पाहये वाचुन ।

जाती अक्षर, दिलं घालुन । यान मिळवलं हो पुंजन ।

शंकर नंदयाची, पिशाव । त्याची लावुन ज्योत ।

सठाव्या दिवसाच, पुंजन । सठा जोग सहा दर्शन..०३/०३:-पाळणा चरणे

पहील्याच दिवशी, या मायेच्या कपटा कारस्थानांमुळे, या तिरगुणात्मक मायेने पाडलेल्या तिरगुणी भुलवणीपायी तो जीवात्मा मुळचे घर भुलला. धन्याने दिलेला सोहंम् शब्द विसरला. आणी मग या तिरगुणी मायेच्या भुलवणीतच गेला दुसरा तिसरा चौथा व पाचवा दिवस !

आणी या पाचव्या दिवशी ब्रह्मयाने येवुन, आपले जाती अक्षर घालुन दिले. आणी मिळवलं आपले पुंजन सहाव्या दिवशीच । सहा जोग सहा दर्शन . ..ईत्यादी, तिरगुणी व्यानाचा प्याला पाजुन ।

अश्या रितीने, या तिरगुणी मायेसह या तिरगुणी देवतांनी मिळवले पुंजन कपट कारस्थान करून । या जिवात्मा संग तिथ झाले हो मोठे कपट । काय सांगु ? हे सांगता सांगवत नाही हो । या मायेने तिच्या संग असलेल्या भ्रांतीच्या धुनी ची भुलवन त्या नव्या जीवात्माला चिकटवून आपले तिरगुणां सह तिरगुणी ज्ञानाची धुनी लावुन दिली सहाव्या दिवशी सहा जोग सहा दर्शनाच्वारे....

**॥ भुल पाडुन लावली धुनी । तिरलोकी तिरभवनी,
खाली पाणी वर पाणी । यामध्ये पेटला अर्ण, झाली धुळधानी ॥**

या तिरगुणात्मक मायेने तीच्या संगच्या भ्रांतीची भुलवन पाडुन, तिच्या तिरगुणी ज्ञानाची धुनी तिरलोकी तिरभवनी लावली आहे. या तिच्या तिरगुणांच्या भुलवणीच्या धुनी पायी, मन मती भ्रांतीत पडलेले आहेत.

जसे शक्तीचे रूप भ्रांतीत असते, तसे तुम्ही भ्रांतीत पडलेले आहात. या भ्रांतीमुळेच धन्यानं सांगीतलेला सोहंम् जपमंत्र तुम्ही विसरलात. आणी भलते-सलतेच्या मागे लागलात. आपल्या देहीच्या निरंजन धन्याला वेईमान होवून त्रिगुणात्मक मायेने पाजलेल्या तिरगुणी ज्ञानात डुवी मारली. आणी या तिरगुणी ज्ञानांच्या पलीकडे असलेले धन्याच्या चतुर्पंती व्यानापासुन दुरावलेत !

तुम्ही तिरगुणी जन हो ! या तिरगुणाच्या धुळधानीन भुलले भांवावले आहे. तिरगुणी मायेने तुमचा जीव आर्बुस-निर्बुस केला आहे. आणी तो तिरगुणी भंवर जाणात फसला. त्याच मुळे तुमचा हां जिवात्मा मुळचे घर विसरला. मुळच्या धन्याला विसरून, तिरगुणी राजे व त्यांचे तिरलोक्यातील तिरगुणी अवतारांच्या मागे लागलेत.

तोडा तोडा हे तिरगुणांचे भंवर जाळ । या मायाचैत्यन्याचा खेळ । या तिरगुणात्मक मायेच्या पलीकडे, जरा वाहेर निघुन डोळे उघडुन पहा ।
चतुर्पंतीच्या नव्या दृष्टीने पाहय की :

खाली पाणी वर पाणी । यामध्ये पेटला अर्ण, झाली धुळधानी
आध्यात्मीक विश्वात १. पृथ्वी २. आप ३. तेज ४. वायु ५. आकाश
आणी ६. मन ७. आत्मा ८. काल ९. दिशा या नउ तत्वांना द्रव्य म्हणजेच
पाणी/जल असे संवोधल्या गेलेले आहे. कारण की : जलाचे गुणधर्म जसे
चंचलता, जिकडे जागा मिळेल तिकडे स्थित्यंतर करने म्हणजेच स्थित्यंतरता,
विरलता, निराकारता, निर्गुणता/रंगाहीनता ..ईत्यादी, जे गुणधर्म पाण्याचे आहे
तेच गुणधर्म या नउ तत्वांचे आहे. म्हणुनच या नउही तत्वांना पाणी/जल
अथवा द्रव्य असे म्हटल्या गेलेले आहे. जलाच्या अधीक व्यानाकरीता खंड
०९/०९:-आदीपुरुष आदीगण चे जलाचर टुकीचे निरसन वाचावे

या ब्रह्मांडी या तिरलोकी, हे निराकार निर्गुण असलेले आध्यात्मीक विश्वाने संवोधलेले पाणी प्रचुर मात्रेत आहे. आणी वर स्वर्ण लोकी सुध्दा हेच पाणी निराकार निर्गुण तत्वं रूपात प्रचुर मात्रेमध्ये आहे. या मिर्तलोकी हेच निराकार पाणी, तेजोमय अर्ण म्हणजेच या तेजोगुणी आत्माशी संयोग पावून, जडतत्व रूपात येवून आकारले आहे.

निर्गुण पाण्याच्या सहानर साच्याव्वारे हे पाणी जडतत्वांत येवुन, त्यावर या आत्मपुरुषरूपी तेजोगुणी अर्थन व्वारे चैत्यन्य प्रकाश पडुन, हे पाणी चैत्यन्यमय झालेले आहेत. याच पाण्याची ही नरदेही आहे.

हेच आध्यात्मीक पाणी नरदेहीत सुध्दा स्वर्ण मिर्त पाताळी प्रचुर मात्रेत भरून भरलेले आहे. पाण्याच्या नरदेहीच्या स्वर्ण व पाताळ या दोहीच्या मध्ये असलेल्या मिर्तलोकी, त्या निर्गुण निराकार आत्मपुरुषाने आपली चैत्यन्यप्रकाश देणारा अर्थन पेटवलेला आहे.

या अर्थन म्हणजेच तेजोगुणी आत्मा व्वारे, या देहीच्या तिरलोकी तिरभवनी चैत्यन्यमय धन्याची सोहंम् धुनी पेटत आहे. आणी बाहेर या त्रिगुणात्मक मायेन, आपली तिरगुणी धुनी पेटती ठेवलेले आहे. यामुळेच धुळधाणी झाली आहे. या तिरगुणी धुनी व्वारे झालेली ही धुळधाणी ओलांडुन, जो आतील सोहंम् धुनीत रममान होतो, त्यालाच त्याचे व्यान होते की :

हा जन्म ध्यावयाच्या अगोदर, पुर्विपासुन तुम्ही सोहंम् रूपी आहात. या सोहंम् रूपी आत्मारामाने आता हा देह धरला आहे. आत्माराम निरंजन धन्याने धरलेल्या देहा व्वारेच तुम्ही पंचमुखी वोलत आहात. म्हणुनच प्रार्थना करा । आता या आपल्या देहीच्या सोहंम् ज्योतीर्मय निरंजन धन्याला विनवा हो । चौथा चतुर्पंती धनी आपला तेजोगुणी अंश अवतार रूपात या देहीत उभा होवुन सोहंम् निराधार निराकार चैत्यन्य ज्योतीर्मय रूपात या देहीत नांदत आहे. या धन्यानेच तुम्हा जन्मा घालुन, ओहंम्-सोहंम् मत्र तुमच्या कानी फुकुन, तो तुमचा प्रथम गुरु झाला आहे.

या निर्गुण धनी गुरु ने, सांवरीतलेल्या मंत्राव्वारे ओहंम्-सोहंम् ची धुनी कडे ध्यान दिल्यानंतरच, या तिरगुणी मायेची तिरगुणी भुलवणीची धुनी दुर होईल. आणी या चतुर्पंती धन्याचे चतुर्पंती व्यान येईल. चतुर्पंती अंगाच्या रोमारोमात भिनेल. या धन्याला आडवे येणार नाही कोणी । कारण हा धनीच तिरगुणी मायेचा, व तिच्या तिरगुणी राजे व त्यांचे तिरगुणी अवतार या सर्वाचा धनी होय. देता होय. पिता होय. सर्वकाही शक्तीचे ख्रोत होय. म्हणुनच याच चतुर्पंती धन्याकडे अर्ज करा की :

हे आदीपुरुष धन्या । तुच या देहीची रंचनेस साहय झाला. तुच अन्न-अर्थन, पवन-पाणी, आकाश-धरणी या सहा नरांचा साचा सचवुन, ही देही सचण्यास साहय झाला. देही जगवण्यास साहय झाला. देही उभी करण्यास साहय झाला. या देहीला असेचं अखंडीत उभे ठेवण्यासाठी या देहीतुन जावुच नको कधी । असो तुमच्या रूपा सुखाची गाही येथी ।

या दर्शनी उभ्या असलेल्या देहीत दर्शनी उभा राहुन, तुमच्या रूपा सुखाची गाही दयावे. हीच इच्छा पुर्ण कर गा माझी । तुला पुनःपुनश्च हीच अर्ज करत राहतो की : जोपर्यत तुमचे साहय आहे तोपर्यत हा देह अखंडीत दर्शनी उभा ठेव ।

॥ अन्न-अर्थन पवन-पाणी । हे आकाश धरणी ।

सहा नर सचला साचा । उभा दर्शनी ॥ ११ ॥

१. अन्न २. अर्थन ३. पवन ४. पाणी आणी हे ५. आकाश ६. धरणी या सहा नरां पासुन या देहीचा साचा बनल्या गेला. आणी या निराकार सहानर साच्याच्या सहाही नरांत, निरंजन धन्याने निर्गुण निराकार चैत्यन्य ओतुन, ही देही आकारी आणुन, या जगाच्या दर्शना आली आहे.

या सहा नर साच्यामुळे, जी देही आकारली ती या जगाच्या दर्शना येत आहे. परंतु या दर्शनीय देहीच्या आत जे चैत्यन्यमय आदीपुरुष धन्याचा निर्गुण अंश अवतार च्या उपस्थितीच्वारे देहीत चैत्यन्याची ज्योत बनुन उभी आहे. ही चैत्यन्य ज्योत या जगाच्या समोर असुनही, या ज्योतीचे अस्तीत्व मान्य करूनही, या ज्योतीच्या मालकालाच दुर सारत आहे.

तो मालक तर तुमच्या देहीतच, तुम्हाला वेळेवेळा आपल्या अस्तीत्वाची जाणीवा देत तुमच्या दर्शनी उभा आहे. या जगाच्या देखताच आहे तरी हे जग ओळखेना । या जगाच्या देखता असलेल्या निराकार निर्गुण धन्याची गाही कृष्ण सांगतो आहे, तरी कोणी ऐकेना ! किती मोठी झापड या तिरगुणी जगावर या तिरगुणांची ? या तिरगुणी झापडी मुळेच हे जग भुलले भांवावले आहे.

या त्रिगुणात्मक मायेच्वारे आलेल्या तिरगुणी ज्ञानाच्या धुळधाणी पायी, तिरगुणांनी उठलेल्या तिरगुणी भुलवनीच्या धुनीपायी, दर्शनी उभा असलेला धनी त्यां विचा-यांना तिरगुणीच्या त्रिगुणात्मक दृष्टीने दिसत नाही आहे. म्हणुनच या तिरगुणांच्या पलीकडे जावुन त्रिगुणातीत दृष्टी ठेवुन पहा ना जरा ।

त्रिगुणातीत दिव्य दृष्टीने या धन्याकडे पाहून या धन्याचे भजन पुजन सुमरन करा हो । या धन्यालाच अर्ज करून आपले मागणे मागा हो । या धन्यालाच अर्ज करा की :

॥ साचा सचला तुम्हा हात । कृष्ण महाराजा प्रकटले मिर्त लोकात ॥
 ॥ साचा सचला तुम्हा हात । कृष्ण महाराजा प्रकटले हृदयात ॥
 ॥ साचा सचला तुम्हा हात । याहो महाराजा, संग/उभे राहावं नित ॥
 ॥ साचा सचला, तुम्हा हात । याहो महाराजा, सोयंम् दयाहो भेट ॥
 ॥ साचा सचला, तुम्हा हात । याहो महाराजा, दया बाळाला भेट ॥
 ॥ बाळ अडाणी अर्यान । शिकव महाराजा, या बाळाला व्यान ॥
 ॥ बसली भजनाची मांड । याहो महाराजा, उभे राहा येथं ॥
 ॥ पक्की बसली, हो मांड । दयाहो महाराजा, आम्हा गिण्यानाचा सांड ॥
 ॥ चतुर्पती गिण्यान, दया देवा । अंतरी लावा देवा, व्यानाचा दिवा ॥
 ॥ चतुर्पती गिण्यान, दया देवा । तुमच्या चरणा वर माझा माथा ॥
 ॥ चतुर्पती गिण्यान, दया हरी । आमचा माथा तुमच्या, चरणा वरी ॥
 ॥ तुमचे चरण माझी डोकी । हाच करार, देवा हाच करार ।

भक्त जनांवर, कराव दया । बहु यवग तार ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥

